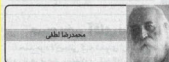

سؤگروی برای:
پرویشکاتیان
محمدرضا شفیعی کدکنی

پرویز مشکاتیان از دیدگاه یک رفیق

او خود گفته بود...

روزی و روزگاری بود بین رفیقانه که هیچ کس دانه برتری نداشت و عشق محور زندگی ما بود و همه ما وطن دوست و آزمانگرا بودیم. فرهنگ ایران زمین را با همه نارسایی هایش دوست داشتیم و همه با هم تلاش می کردیم لاشه فروپاشیده موسیقی ایرانی اصیل و ناب هنری را با پرواقت جدید و پرپیا به مقام بالای برسانیم. همه جوان بودیم و چیز زیادی نمی خواستیم، با هم تبادل نظر داشتیم و دل مان برای یکدیگر تنگ می شد. آن زمان از روزگار کنونی ما زیاد دور نیست، اما این آتش درونی که مایه اصلی توفیقی ما بوده در میان تنش های روزگار که کم هم نبود، کم رنگ شد و هر یک از ما را به سستی دور پرتاب کرد که ما تا به امروز نتوانستیم همدیگر را دوباره آن گونه رفیقانه دوست بداریم.

هنگامی که از من پرسید چرا تا این اندازه با هم بیگانه شدیم، عواجم گفت عهده علت آن پیچیدگی ساختار اجتماعی و شیوه زمامداری و بی دقتی خود ما بود که نتوانستیم قوانین این جریان عظیم اجتماعی را به درستی تحلیل کنیم. تا زمانی که فرهیختگان ما زنده بودند و روزنامه های بود که تحلیلی درست به ما می داد، ما می توانستیم آینده مان را رصد کنیم و این گونه به جایگاه اجتماعی معشتم نری تکیه کنیم.

روزی یکی از فرمانگاران بزرگ سیاسی ما گفت: «جریانات اجتماعی ایران وارد تونل تاریکی شده که نمی شود انتهای روشن تونل را به خوبی دید». امروز همان روزی است که هواس خطرات تیره شده و ما هنوز در میان همان تونل تاریک در حرکت بوده و زندگی می کنیم. هنوز تونل تعالی و تکامل نظام ما تاریک است و تسلی های بعد از ما نیز قادر به عبور از این تنگه تاریک نشده اند که امید است با توجه و هوشیاری بیشتر مردم و خود پخته دولتمردان ما بتوانیم به روشنائی آن طرف تونل برسیم که آرزوی است طبیعی که همه ما ۳۰ سال است به انتظار نشسته ایم.

تداوم زندگی ما موسیقیدانان متعهد، حاصل دوران سخت و پیچیده ای بود که هر یک به اندازه توان مان تلاش کردیم و در راه احیای موسیقی کشورمان زحمت بیرون مرزها برافراشته نگه داریم. با اینکه تعداد ما زیاد نبود اما آنچه جاودان مانده و به بخشی از خاطرات ملی ما تبدیل شده، نتیجه کار همین گروه از موسیقیدانان بوده و هم اکنون نیز در میان انگشتان و حنجره جوانان ما در حرکت است.

پرویز مشکاتیان که روحش قرین رحمت باد، آثار جاودانی را به فرهنگ ایرانی افزود. «ازم مشترک»، «ایرانی» و «امرا عاشق چنان باید» حاصل یکی دو سال قبل و بعد از انقلاب ۵۷ بود که باعث شکوفایی موسیقی و شهرت خوانندگانی چون نظری و شجریان و بعدها شادروان بسطامی شد. هنوز بهترین آثار هنرمندان گرامی شجریان بازناب هنسکاری پرویز مشکاتیان در آثار جاودانه «آستان جانان» و «مرگب هوایی نوا» است. پرویز تلاش زیادی برای معرفی خوانندگان شناخته شده و ناشناس کرد، او واقعاً عاشق غزل و هنر سبک سفید بود و به آوازخوانان خوب همواره احترام می گذاشت.

مقاله بی از محسن نجات حسینی

اعتماد سرمایه یی اجتماعی

هر روزی بر ۳۰ سال سفر های بات ایرانی به امریکا

نیویورک ما

مروزی بر تلاش های دولت برای رابطه با امریکا

احمدی نژاد با چراغ های سبز

کشور سوئد در اوایل قرن بیستم در زمره رفیق ترین کشورهای اروپایی بوده است. اکنون بر اساس امر بین المللی و ارزیابی سازمان های بی طرف، یکی از پیشرفته ترین کشورهای صنعتی جهان بوده و مردم آن از بالا ترین سطح رفاه زندگی برخوردارند. این دگرگونی نتیجه مبارزات درازمدت جنبش کارگری ...

شاید بقیه مجموع احمدی نژاد در مناظره تلویزیونی پیش از انتخابات ریاست جمهوری ندم با عدم روی آوردن به نظر می رسد دیدن مبارک اوامسا رئیس جمهور ریگن بکن بودیم و در سازمان ملل آن هم بدون واسطه امواج ماهواره بی عمد شد مشابهی به چنین تکللی ناکار آید و از شباهت های دو سازمان ملل متحد ...

اوامسا شیشه احمدی نژاد حرف می زند. این شلف اسفندپایار رحیم مشابهی ریاست جمهوری ریگن بکن بودیم و در سازمان ملل آن هم بدون واسطه امواج ماهواره بی عمد شد مشابهی به چنین تکللی ناکار آید و از شباهت های دو رئیس جمهور سخن بگوید ...

گفتارها و یادداشت هایی از

- محمدرضا شفیعی کدکنی
- محمدرضا لطفی
- محمدرضا درویشی
- حمید متسیب
- پرویز کلانتری
- کیاوش صاحب نسق
- احمد مسجد جامعی
- صادق طباطبایی
- آروین صداقت کیش
- بهراد توکلی
- کیوان فرزین
- ایمان باکهنداد

راستی آیا رفتی با باد ...

یادنامه یی برای پرویز مشکاتیان

